

a franciák azt hiszik, hogy ve'e vereségük egy része tőlük el.
 A Temps azt mondja: Franciaország tud eszaki-keleti nagy ellenfeleinek gyászához. Ha revanche volna szükség, úgy meg tudná azt találni, ha meghallgatná a szocializmus tengerének óriási moráját, a mely ennek a nagy embernek a művét fenyegeti.

Páris, július 31.
 Bismarck herceg haláláról szólva azt mondják a lapok, különösen a Figaro, hogy ez az esemény Németországban a legesélyesebb aggodalmat sem, Európa többi részében pedig csak a megkönnyebbülés platonikus érzelmét keltheti fel, mert Bismarck több mint 8 év óta nem vitt már tényleges szerepet a politikában.

Az „Eclair“ úgy véli, hogy a németek ünneplhetik elhunyt nagy emberüket, a nélkül, hogy valamely rejtélyes jövőtől kellene félnök. Európának szinten nem kell nyugtalankodnia.
 A „Petit Journal“ így ír: A történelem egyik legnagyobb alakja hunyt el. Halála az egész világon jelentékeny mozgalmat fog előidézni.

Róma, jul. 31.
 Bismarck halálának híre rendkívül élénk és fájdalmas részvételt keltett egész Olaszországban. Umberto király a német császárhoz részvételtáviratot intézett. A miniszterelnök és a külügyminiszter hasonlóképen táviratokat fejezték ki részvéteik. Gróf Lanza nagykövet valószínűleg félbe fogja szakítani szabadosságát, hogy részt vegyen Bismarck temetésén. A német nagykövetségénél és a porosz követségénél számos nevéjegyvet adtak le.

Crispi nyilatkozata.
 Crispi Nápolyból a „Tribuna“-hoz a következő táviratot intézte:
 Bismarck herceg halálával nagy alakot veszített a világ. Ellene, a ki minden alkalomszóra ellensége és loyális barát volt, oly meséket költöttek a külföldön, a melyek kemény és erőszakos provokációnak tündették őt fel. Ez nem volt igaz. Az 1870-iki háborút Franciaország akarta, a mely 1870 július 19-én üzenté azt meg. A körültekintő előkészületek következtében, a melyek egészen 1815-ig vezethetők vissza, Poroszország győzött, a mit senki sem várt. Bismarck mindig a béke barátja volt és ebből kifolyólag híve volt a francia köztársaságnak és ellensége a monarchia visszaállításának. Bismarck panaszoktól az olasz kormányra az 1866-iki háborúban tanúsított magatartása miatt. De azáltal a 4 évtized alatt, a mig ő (Crispi) volt a kormányon megmutatta, hogy mily nagy Bismarck tekintélye Európában és minő becses barátsága Olaszország népe. Németország, a mely minden tekintetben, nagy tisztelettel adózott neki, noha már csak egyszerű polgár volt, ep úgy, mint az angolok Gladstonnak. Európa rövid idő alatt két politikai óriást, két nagyszívű és hatalmas tehetséget embert veszített el.

Bismarck végrendelete.
 Berlin, jul. 31.
 Az elhunyt végrendelete híre szerint a szomszédos schwarzenbeckeri birtokán nagy letétben. A végrendelet nem lesz megsejtetés, mert a herceg rigén megállapította az örökség szétosztását. A hercegi cím Herbert fiát illeti. A vagyon értéke néhány millióval több, mint általában hiszik. Egy milliót maguk a rendjelek, gyémántok és diszajndékok tesznek ki. A vagyon legnagyobb része a Rantzau-füneknek jut, a kiket a herceg nagyon szeretett.

A temetés.
 Berlin, jul. 31.
 A temetés dolgaiban holnap várható végleges intézkedések, mert a császár előbb látja akára a programot. A magaslát, a hol a herceget eltemetik, nemcsak a Bismarck-mauzóleum építését; mig ez elkészül, a halottat a kastély park felé néző részén úgy ünevezett sárga házába viszik, a hol néhány év előtt a Bismarck-család ideiglenes szállása volt.

A herceget, valamint a Várban ideiglenesen eltemetett hercegnét a kastélyllyal szemben, a vasut mellett lévő dombon temetik el, a melyen az anhalti lakosság által elhunyt nagy hazafiának ajándékozott szoborpark van. Ez az erdők királyi, a hatalmas szarvas ábrázolja, a mint legyőzi üldözőit, a kutya-falkát. Erről a dombról pompás kilátás nyílik a Sachsenwaldra, melynek közepében a friedrichsruhí kastély van. A herceg, a mig él, nem akarta, hogy Friedrichsruhól

szóljon mérgesen s Bismarck ez egyszer zsebre vágta a lelkét.
 Feltűnt a konferencián az is, hogy Andrássyval mindig közrefogták Goreskoffot.
 — A vad elefánt mindig két szélid közt terelik — magyarázta egy érdeklődőnek.
 Ferriesben, Vilmos császár főhadiszállása körül a pagonyan tilos volt a vadászat, de Bismarck mégis megszegett a tilalmat. Nem tudott ellenállni a fátyalos kísértésnek. Megkérdezték, hogy mi lesz, ha Vilmos megtudja a dolgot.
 — Mi lenne? — felelt jókedvűen — engem csak nem csukhatnak be... ki csinálná meg akkor én helyettem a békét!

A szerelemben Bismarck soha sem tűnt ki, legálább a női változékonyságot illeti és különösen gyökölte a politikában avakozó nőket. Epen ezért ki nem állhatta a lengyel asszonyokat, bár szépségüket elismerte. Gróf Thunyal, a mint már említettük, a legrosszabb viszonyban volt, de felelősséget szerettek volna találni, mert jó gazdasszony volt és nem csinált politikát.
 A modern női emancipációs mozgalmak nem volt barátja, de azért, ha nem is tüntette ki szerelmével azokat, a kik kivették rá halójukat, (eleven voltak), minden nővel szemben udvarias volt. Mikor fiatal esküvőjére Bésbe utazott, az állomásokon eléje özőnlők közül mindig a nőnek nyújtott először kezét s mikor iglauban egy német fiatal ember azzal fogadta, hogy ott csupa jó német van és bizonyára valami fontos nyilatkozatra várt tőle a beszéket és németek viszonyáról, a herceg kidugta kezét a kocsi ablakán és a derült ég felé pillantott.
 — Kár — szölt azután — hogy esik, a hölgyek kalapjai törnek áznak.
 A közönség nevetett, a fiatal ember pedig víz nélkül le volt forrázva.
 1862-ben, mikor táviratilag porosz miniszterelnökké nevezte ki a király, Bismarck épen Avignon vidékén sétált Luning frankfurti patri-cziussal és ennek ifjú nejével, a kik nászuton voltak. Az asszony kettős olajgát tört le és Bismarcknak nyújtotta.
 — Hozzon önnek szerencsét, mint az ellenesével való béke jelvénye — szölt bájos mosolyal.

ban mauzóleumot építenek, mert nem szerette a halálra emlékeztető ilyen alkotásokat és egyszer azt mondotta:
 — Legjobban szeretném, ha koporsóm ott függhetne valahol fűn, német fölgyek sudarim.
 A halottat Schweiningerek ma kellett volna behalmoznia, de esti hét óráig nem lehetett a behalmozás szükséges eszközök megszerzése. Dr. Chrysanor ekkor maga utazott Hamburgba, hogy ott a kórházról külsőn kérje azokat.
 A császár az első hírt Schweningeről kapta. Mihely megtudta Bismarck halálát, táviratban tudtára adta gróf Herbernt, hogy a herceget Berlinben akarja eltemetni. Herbert erre azt felelte, hogy atyja már évek előtt úgy rendelkezett, hogy a kastélyllyal szemben lévő dombon temessék el.
 Schweninger kijelentette, hogy meglepte őt a herceg hirtelen halála. Hatszor voltak már — uymond — hasonló rohaim és mindannyiszor kiállt azokat, tehát nem lehetett gyantánit, hogy ezáltal másként végződik a dolog.
 A halottat, a kit kürrássir-egyenruhában hűtőn tesznek ravatlar, eddig csak a család számára fotografáltak le. A fotografálás után a halott arcáról maszkot készítettek.
 A legutóbbi rendelkezések szerint a holttest a kastély szobájában marad, mig a mauzóleum elkészül. A temetés szűk családi körben kedden lesz. Vajon a császár is eljön-e a temetésre, még nem bizonyos, de a néhány hónap múlva megtörténő végleges temetésnél mindenesetre ott lesz.

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás gal szemben az 1852. szeptember 8-án kelt kabinet-rendeletre támaszkodott, mely rendelte a porosz miniszterelnök állását miniszterkollegium szemben és pedig úgy, hogy az a belső és külső politikai egységet biztosíthatja és a királlyal és a parlament szemben a felelősséget elvállalhatta. A császár a márczius 15-iki bejelölésén azt kívánta Bismarcktól, hogy terjesszen elő ama rendelet felülgészítéséről javaslatot. Bismarck vonakodott ezt a parancsot teljesíteni és a következő napokban Bismarck a császári kabinet miniszterével, Hahnkeval és Lukanusszal való beszélgetésből meggyőződött, hogy a császár elhatározta az ő elbocsátását. Erre márczius 18-án, a márcziusi forradalom napján megírta lemondó kérvényét, mely egy az uralkodóval, néppel és történelemmel szemben való felelőssége tudatában levő miniszter mintaszéru irata.
 Bismarck első sorban elmondja az említett rendeletnek az eredetét és a jelentőségét, mely lehetővé teszi a miniszterelnöknek a parlament és a közvélemény előtt a kabinet politikáját a felelősség elvállalását.
 Ha — uymond — minden miniszter teljesíti a királyi rendeleteit, a nélkül, hogy előbb miniszterársával erintkeznek, lehetetlen olyan egységes politika, melyet valaki felelősséget vállalhat. Abszolút monarchiában nélkülözhetetlen volt a rendelet, most is az lenne, ha visszatérnénk az abszolútizmushoz. A most érvényes alkotmány szerint azonban a minisztereknek ama rendelet alapján való vezetés nélkülözhetetlen. Ebben összes kollégium egyetértéssel velem, valamint abban is, hogy egyik utódom sem vesztelne ama rendelet tekintélyét, nélkül a felelősséget. Minden utódommal meg jobban jelentkezn fog ennek szükségére, mint nálam, mert az nem fog rendelkezni tüstént azzal a tekintéllyel, mely nekem a sok év elnöklés és a két ellalt császár bizalma megadott. Nekem kollégiummal szemben eddig soha sem kellett a rendeletet hivatkoznom, mert existenciájuk bizonyossága és a két császár bizalma elég volt tekintélyem fontúsására. Ez a bizonyosság azonban most már nincs meg sem számomra, sem kollégium számára, ezért kénytelen voltam a rendeletre hivatkozni, hogy a fűlség szolgáltatásban szükséges egységet biztosítsam.
 Az előbb említett okokból képtelen vagyok teljesíteni felségd parancsát, melynek értelmében a rendelet felülgészítését magának kellene végrehajtaniom és ellenjegyzem s mindamellett megtartaniom a miniszterelnökség vezetését. Felségd tudta ezt, s mégis fenntartotta parancsát és kiltasza helyezte, hogy elfogadja lemondásomat. Nekem lehetetlen pusztán a miniszterelnök állást a többi hivatalomról való lemondás mellett megtartaniom, miután felségd ezt állásnak is elrendelte a capitis deminucióról, mely a rendelet felülgészítésében rejlik. Felségd azonban kelt határt márczius 15-iki elöterjesztésének, mely szolgálati jogaim és hatásköröm kiterjesztésére vonatkozik. E határ nem ará-

Bismarck lemondó kérvénye.
 Berlin, július 31.
 A Lokalanzeiger közlése Bismarcknak 1880. márczius 18-án írt lemondó kérvényét, mely ezel most kerül először nyilvánosságra. Mint tudvaleg, Bismarck akkor mindenféle kritiká ellen küzdött, melynek célja az volt, hogy a császárt elidegenítsék tőle és endőfogva egy festéket le előtte, hogy miniszterársain zsrnoskodjék. Ellenfelei tudták, hogy a császár meg akar válni tőle és ürügyet kerestek hozzá. Bismarck e vádaskodás

KIS HIRDETÉSEK

Minden hirdetésre felvételkor... TELEFON 6354

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Kezdeni hirdetés... TELEFON 6354.

Eladás.

Használt és új pénz-sekrények

rendkívül olcsó árú kaphatók

a bécsi pénzsekrengyár raktá-

rán, Budapest, V. ker., Teréz-

kürt 54. szám. 31888

vagy Makó Mihály vaske-

redőnél Uló-ut 2. 6753

Szép vizsla.

9 hónapos fekete him setter,

30 frtért eladó. Cím a kiadó-

hivatalban. 6628

Kelenföldön

parcellázott 300 (0-10) éves há-

zártelek a sóföldön fehérvári-ut

között 3 évi részlettel eladásra

eladó a tulajdonos Gamauf

Károly által I. kerület Taban,

Kereszt-utca 6. de 12-3-ig,

vagy Makó Mihály vaske-

redőnél Uló-ut 2. 6753

Eladó

a főváros mellett egy szép

tágas uradalmi gazdasági épülettel,

nagy gyümölcsös és szőlővel,

Nyugdíjazott tisztviselőnek

rendkívül olcsóan. Kiszá-
rva. Cím a kiadóhivatalban.

6547

Eladó

Rákóc-Szent-Mihályon egy

szőlő anyagból épült ház, mely

tartalmaz 2 nagyobb és 2 kisebb

lakást és igen szép kerttel.

Ára tekintettel a tulajdonos

rendkívül állapotára, bámulat-

osan olcsó. Bővebbet a kiadó-

hivatalban. 11013

Alkalmazást keres.

Házvezetőnői

állást keres, intelligens 35 éves

katholikus leány, uriságnál,

vagy magányos urnál, jól főz

és az összes háztartási teendők

elvégzésére, szívesen és jó

teremtésű. Cím a kiadó-

hivatalban. 6708

Családi viszonyok miatt

ohajtok egy előkelő urinél

alkalmazást nyerni mint tár-

salkodó, vagy háztartónő.

Jártas vagyok minden házi

teendőkben, beszélek magyarul,

pémetül és szlávul, megyek

vidékre is. Cím a kiadó-

hivatalban. 6709

Alkalmazást nyer.

Ügynökök

felvételnél magas jutalék mel-

lett Almásy-utca 4. I. em.

34132

Fiatallány

szép irással 5-10 frt kezdő

szavakkal. Cím a kiadóhivatalban.

11041

Oktatás.

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Oktatás

Különféle.

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle

Különféle